Szobrászművész hegesztőpisztollyal

Készül a MÁVAUT budai pályaudvarának vastornya

1

A MÁVAUT korszerű állomást épít a Kosztolányi Dezső tér két magas bérház határolta kis területén. Már a tervezés kezdetén fölmerült egy plasztikai dísz szükségessége, elsősorban azért, hogy áthidalja a magas bérházak és az aránylag alacsony, új állomásépület közötti arányokat. *Vilt Tibor* szobrászművész kapta meg a feladatot s ezúttal nem a szokványos megoldást választotta, a MÁVAUT kifejezésére nem nagyméretű női alakot mintázott — amire az eredeti megbízás szólt —, hanem egy magasba szökkenő, *9 méter magas, szellemesen tagolt vastornyot*, melyben mintegy a párizsi Szent Jakab torony gótikájának ükunokáját fedezhetjük föl. Ott világítanak majd ormán a MÁVAUT betűi.

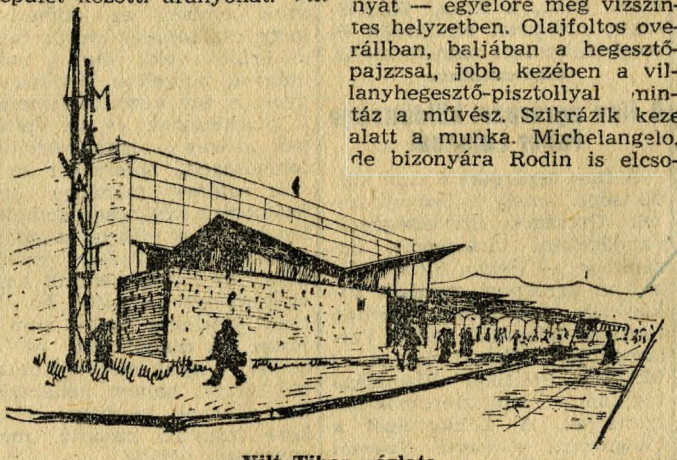

Vilt Tibor vázlata

2

A Képzőművészeti Alap Vilt Tibor tervét nem vette át, azzal az indokolással, hogy nem a képzőművészet, hanem a reklámgrafika körébe tartozik. Viszont a MÁVAUT műhelyeiben, ahol a torony kis modellje a művész irányítása mellett elkészült, sok híve lett az újszerű vas-alakzatnak, mely a gyár egyhangú véleménye szerint *»a gépi erőt fejezi ki«*. *Tóth* Mihály, a MÁVAUT igazgatója is megkedvelte a művészalkotta vastornyot, bevitette szobájába a kétméteres modellt és gyors közvéleménykutatást tartott. Különböző munkakörben dolgozó embereket kérdezett meg: *tetszik-e, vagy sem az újszerű »szobor«*? A közvéleménykutatás *pozitív eredménnyel* zárult. Olyannyira, hogy a tornyon most folynak az utolsó simítások, hegesztések, vágódálkozna, ha látná, hogyan készül ma egy téralkotó forma, egy plasztikai mű.

Két fiatal emberke buzgólkodik Vilt Tibor mellett: *Ujlaki* István, 17 éves hegesztő és *Kecskeméti* Károly, 19 éves karosszéria szerelő. *»Mi vagyunk a kivitelezők, a mester a gyártásvezető«* — mondják és mint, akik a felelősség egy részét vállalták, aggodalmaskodva latolgatják, miként is fog a jövő hét elejére tervezett szerelés a helyszínen lezajlani. A két ifjú kivitelezőre vár ugyanis a nagy feladat; ők szállnak darura, ők állítják föl a 9 méter magas vastornyot végleges helyére, ők fogják »befesteni«, befújni acélszürke kalapács-lakkal. »Adok nektek többféle lakkot, próbáljátok ki, melyik szín érvényesül a legjobban« — lép hozzájuk az egyik idősebb művezető.

Mert a MÁVAUT-ban kivétel nélkül, *mindenki saját ügyének tekinti az újszerű és korszerű épületdíszt*, mely nemcsak dekoráció, térkitöltő, teret áthidaló forma, hanem egyúttal jelzőtábla, cégér is. A célnak tökéletesen megfelel, de ezen túl egy rendkívül tehetséges művész fejezi ki benne *a szerkezet, a konstrukció elemi szépségét* s a felépítés vascsipkés játékosságában lehetetlen fel nem ismerni a formakultúra, a művészi találékonyság lendületét.

Dutka Mária

117. Ujságcikk-gyüjtő 60 6 — F. Ny. V. 14. — 3287

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Dutka Mária

Cím: Művészemberek képzőpisztollyal

Forrás: Magyar Nemzet

(Hely) (Idő) 1963. aug. 8. (Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy 385.870

Hely

Idő 1963

Személy

Helyszám